

[Kim Behnke]

at man varetager både låntagernes og obligationsejernes interesser.

Derfor havde vi faktisk forventet, at vores fire ændringsforslag nærmest bare ville blive ekspederet igennem Folketinget, for det er jo så indlysende og så logisk. Man har – særlig industriministeren – anlagt den holdning, at man ikke rigtig vidste selv, hvad man skulle mene om det, hvorfor man har sendt spørgsmålene over til udtalelse i Realkreditrådet. Imidlertid er det jo klart, at de svar, man får fra Realkreditrådet, er, at de da ikke vil skrive et brev til industriministeren og til Folketingets Erhvervsudvalg og erklære sig selv som brydere af loven om insiderhandel. Derfor var svaret fra dem selvfølgelig, at de agtede at overholde loven, og at de ikke kunne se, at der var nogen problemer. Nej, hvad i alverden andet havde man forventet af svar? Derfor kan det ikke nytte noget, at man lægger et svar fra Realkreditrådet som grundlag for at sige, at denne sag er helt i orden.

Vi mener, at der er et problem, men det er der åbenbart ikke andre i Folketinget der mener. Vi havde ellers tidligere lyttet særlig til konservative ordførere, som havde erklæret sig enige i, at der kunne ligge et problem her. Men det har altså ikke været nok til, at man fra konservativ side har kunnet mande sig op til at støtte disse fire 4 ændringsforslag.

Fremover kan vi derfor imødesee kedelige retssager – i USA er der jo retssager i millionklassen, der trækker ud i både 5 og 10 år – hvor man skal til at bevise eller modbevise det, som næsten er umuligt at trævle op bagefter og finde ud af, nemlig hvordan informationsstrømmene på direktionsgangene i et realkreditinstitut har været, fra de første spæde planer om at foretage emission af obligationer til en særlig kurs og komme med nye lånetilbud bliver fremlagt og til den dag, man skal gå på fondsbørsen og prøve at gennemføre emissionen af obligationerne. Hvilke informationsstrømme har da fundet sted, og i hvilket omfang ligger det realkreditinstitut inde med oplysninger, som gør, at det har en fordel frem for andre handlende på fondsbørsen?

Kun fremtiden kan vise, hvilke problemer der vil opstå. Vi har i hvert fald ment, at der var grund til at få udtaget realkreditinstitutionerne af loven, og derfor skal vi anbefale, at de fire ændringsforslag, der er stillet af Fremskridtspartiet, nyder fremme.

Hvis der mod al saglig fornuft skulle ske det, at de fire ændringsforslag ikke bliver vedtaget, indeholder lovgivningen jo, som jeg så grundigt har redegjort for under førstebehandlingen, en lang række andre gode forbedringer og særlig den bedste af dem alle sammen, nemlig at børsmæglerfirmaerne mister deres monopol på at handle på Fondsbørsen.

Da vi i Fremskridtspartiet havde guldvægten fremme og lagde positive og negative argumenter på, slog den ud til den side, at selv om der skulle ske det ulykkelige, at realkreditinstitutionerne bliver omfattet, må vi hellere se at få lovforslaget vedtaget alligevel. Så kan Folketinget altid til efteråret eller til næste forår feje op, som vi traditionelt gør her i Folketinget, ved at komme med ændringer til loven, når problemerne begynder at opstå, når det viser sig, at realkreditinstitutionerne ikke formåede at forvalte den lidt for store tillid, der bliver givet dem med disse paragraffer.

Industriministeren (Trøjborg):

Det er vel for meget at tro, at jeg kan ændre på udslaget på hr. Kim Behnkes guldvægt. Imidlertid vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den afvejning, der har fundet sted i regeringen, først og fremmest har taget sit udgangspunkt i, at der her er tale om, at vi har gennemført et direktiv i EF, hvorefter kreditinstitutionerne får adgang til det indre marked for børshandel med værdipapirer fra 1996.

Så har det naturligvis været på guldvægten, om realkreditinstitutionerne skulle have adgang allerede nu ved det, vi kalder den lille børsreform, og dér er vægten for regeringen altså slået ud til, at det er rimeligt at gennemføre en modernisering af betingelserne for handel på Fondsbørsen. Vi har fundet, at det var rimeligt nu at lave det, som vi kan kalde en liberalisering af fondsbørshandelen, således at man også fra realkreditinstitutionernes side kan handle direkte på Fondsbørsen.

Det er jo fuldstændig korrekt, som hr. Kim Behnke oplyste over for Folketinget fra talerstolen, at realkreditinstitutionerne allerede i dag har adgang til at handle og deltage i handelen på Fondsbørsen over telefonmarkedet. Og der er altså tale om, at der nu åbnes op for en modernisering, således at man kan handle direkte.